

kerziekte, maar toch liepen we wekelijks weg om te drinken en buiten te slapen. Achteraf gezien zie ik er de lol niet eens van in. Dat ging zo door totdat ik op straat werd geschopt en zij naar een gesloten instelling moest. Dit was de meest gewetenloze periode van mijn leven. Maar toch was ik kapot van liefdesverdriet.

Hoofdstuk 2 – School & eerste experimenten

In de periode daarna werd ik wel een beetje volwassen. Ik wilde gewoon mijn leven leiden zonder mensen pijn te doen. Ik blowde wel, maar ging anders met de dingen om. Ik had briefcontact met mijn vriendin. Aan de ene kant was dat een heel mooie periode, maar ik had eigenlijk niks meer. Toen begon ik wel te veranderen; de woedeaanvallen bleven weg en ik werd iets verantwoordelijker. Wel was ik helemaal geobsedeerd door mijn liefde. Dat blijft telkens terugkomen in mijn leven.

Toen probeerde ik voor het eerst paddo's of truffels uit. De set en setting waren verschrikkelijk: ik zat totaal niet goed in mijn vel en ik deed het alleen in een donkere, verlaten stad. Dit waren de beste ingrediënten voor een bad trip. Ik weet niet of ik ervan genoot, want het was zo ontzettend heftig, maar ik was in ieder geval even uit de realiteit. Strompelend (ik had bijna geen coördinatie) ging ik naar mijn woonplek. Het Keizer Karelplein was een enorme opgave; de drukte van die rotonde maakte mijn trip veel erger. Daar angekommen ging ik onhandig de trap op, kroop ik in bed en heb uren gefascineerd naar een M&M's-knuffel gekeken die van vorm

veranderde. Misschien skip ik stukken, maar ik wil niet te diep ingaan op mijn leven, want dit boek is geen autobiografie.

De instelling waar ik mijn rust vond, en uiteindelijk totaal kwijtraakte, was ook in Nijmegen. Het was een besloten instelling, wat betekende dat de deur op slot was, maar je wel vrijheden had als je je gedroeg. Als ik clean bleef, mocht ik contact met mijn vriendin. Dit heb ik volgehouden tot het laatste nippertje en toen heb ik letterlijk gezegd dat ik dat niet ging doen. Dus had ik weer geblowd. Dat was bijna het einde van mijn relatie. Ik had vrienden, kreeg baantjes en een opleiding en zat zelfs in een bandje. Ik was zelfs zo volwassen dat ik alleen dronk en blowde als ik vrij was (dus aan het einde van de dag...).

Zo begon ik een toekomst te krijgen, tot mijn vriendin het definitief uitmaakte op een kutmanier. Ik belde een vriend op en zei dat ik de heftigste drugs nodig had die hij kon krijgen. Dus kwam hij aan met XTC. Mij boeide het niet, dus ik kocht er een stuk of vier per persoon. Terwijl de XTC nog niet op gang was, kochten we een grote zak wiet. We blowden terwijl we wachtten tot het inwerkte. En ineens kwam het: als een bominslag werd ik overmand door paniek.

HELP! Dit was niks zoals ik ooit had gevoeld; mijn hart bonsde als een gek en ik werd knettergek. Ik zei tegen hen dat ik naar huis ging. Manipulatief als ze waren, zeiden ze dat ik een junk zou zijn als ik mijn drugs alleen ging gebruiken. Dus gaf ik alles aan hen. Ik had maar één pil op. Gelukkig haalde ik net de laatste bus. De busreis was verschrikkelijk. Ik zweette, mijn kaken klapperden als een gek en ik dacht dat iedereen